

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.701.260/2024/2.
A felperes: Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat
Polgármesteri Hivatala
(1041 Budapest, István út 14.)
A felperes képviselője: [REDACTED] ügyvéd
([REDACTED])
Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság
(1055 Budapest, Falk Miksa utca 9-11.)
Az alperes képviselője: Dudás, Hargita, Zavodnyik Ügyvédi Iroda
(1036 Budapest, Lajos utca 66.,
eljáró ügyvéd: [REDACTED])
A per tárgya: adatvédelmi közigazgatási jogvita (NAIH-1587-3/2021.)

Í t é l e t

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2020. februárban akként döntött, hogy a Covid-19 járvány veszélyeztetett csoportjába tartozó, meghatározott feltételeknek (pl. nyugdíjkorhatár elérése, egyes szociális ellátásokra való jogosultság) megfelelő lakosok részére utalvány formájában anyagi támogatást (a továbbiakban: támogatás) biztosít, ezért a jogosultsági feltételek megállapításához szükséges személyes adatok – így különösen a természetes személyazonosító adatok és a társadalombiztosítási azonosító jel – beszerzése érdekében a Magyar Államkincstárhoz (a továbbiakban: MÁK) és Budapest Főváros Kormányhivatala IV. kerületi Hivatalához (a továbbiakban: Kerületi Hivatal) fordult. A MÁK és a Kerületi Hivatal az adatkéréseket teljesítette. A felperes a támogatás kifizetése érdekében megalkotta az Újpest+ Megbecsülés Program (a továbbiakban: Program) bevezetéséről szóló 16/2020. (IV. 30) önkormányzati rendeletet (a továbbiakban: ÖR.), amelyet a 30/2020 (VII.15.) önkormányzati rendelettel (a továbbiakban: Mód.ÖR.) módosított és kiegészített. E rendeletek tartalmazták a támogatásra való jogosultság feltételeit. A felperes a MÁK-tól és a Kerületi Hivaltaltól átvett adatokat a Program végrehajtására készített adatbázisban összegezte és minden adatsorhoz egyedi azonosítót és vonalkódot hozott létre. A Programban való részvételi jogosultságról az érintetteket névre szólóan értesítette.

- [2] Az alperes a felperes adatkezeléseit a 2020. szeptember 2. napján indított hatósági ellenőrzés során, majd az azt követő adatvédelmi hatósági eljárásban vizsgálata. A felperes nyilatkozata szerint az érintettek névre szóló értesítését azért tartotta szükségesnek, hogy a Mód.ÖR. 3.§ (1) bekezdése a) vagy b) pontja alapján a támogatásra jogosultak értesüljenek az igénybevétel lehetőségéről; megvizsgálta a helyi médiában és a helyben szokásos módon történő értesítés lehetőségét is, de ebben az esetben számos nem jogosult személytől is érkezett volna kérelem; a MÁK-tól és a Kerületi Hivataltól átvett személyes adatok alapján valamennyi értesített személy jogosult volt az ellátásra, ez alapján az ÖR.-ben és a Mód.ÖR.-ben rögzített, szigorúan célhoz kötött adatkezelés szükséges és arányos jogkorlátozást jelentett az érintettekre nézve. Budapest Főváros Kormányhivatala törvényességi, majd a Mód.ÖR. kapcsán ismételt törvényességi felhívással fordult az Önkormányzathoz, aminek alapján az a 2/2021. (I. 04.) számú rendeletével hatályon kívül helyezte az ÖR-t.

Az alperes határozata

- [3] Az alperes az NAIH-1587-3/2021. számú határozatával megállapította, hogy a MÁK megsértette az Európai Parlament és a Tanács a természetes személyeknek a személyes adatok tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK. irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016. április 27-ei (EU) 2016/679. rendelete (a továbbiakban: GDPR) 5. cikk (1) bekezdés a) pontját és 6. cikk (1) bekezdését, a Kerületi Hivatal pedig az 5. cikk (1) bekezdés a) pontját.
- [4] A felperes megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti jogszerűség elvét, mivel 2020. márciusában az adatkezelés megkezdése előtt nem gondoskodott az adatkezelés jogszerűsége feltételeinek biztosításáról (III. a.), 5. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti adattakarékosság elvét, mivel úgy kezelt személyes adatokat, hogy azok nem voltak szükségesek az Újpest + Megbecsülés Programhoz kötelezettségvállalás formájában elkülöníthető összeg meghatározásához (III. b.), 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti célhoz kötött adatkezelés elvét, amikor az ÖR. módosítása következtében, az adatkezelési cél megszűnése után továbbra is kezelte a Kincstártól és a Kerületi Hivataltól 2020. májusában átvett személyes adatokat (III. c.), 5. cikk (1) bekezdés c) pontját, mivel olyan célból kezelt személyes adatokat — az érintettek tájékoztatása a támogatás igénybevételének lehetőségéről — amely eléréséhez nem volt szükség személyes adatok kezelésére (III. d.), 14. cikk (3) bekezdését, mivel sem a 2020. márciusában, sem a 2020. májusában átvett személyes adatok kezelésével nem nyújtott tájékoztatást az érintetteknek a személyes adatok megszerzésétől számított egy hónapon belül (III. e.), 12. cikk (1) bekezdését, amikor nem tett eleget a tájékoztatás könnyen hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettségének (III. f.), 14. cikk (1) bekezdés c), d) és a (2) bekezdés c) pontját, mivel nem nyújtott megfelelő tájékoztatást az érintetteknek a Programmal összefüggésben kezelt személyes adataik köréről, az adatkezelés céljairól és az érintetti jogok gyakorlásáról. (III. g.). A GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján utasította a felperest azon érintettek személyes adatainak törlésére, akik a Kerületi Hivatal és a MÁK tájékoztatása alapján jogosultak voltak a támogatás igénybevételére, de erre irányuló kérelmet nem nyújtottak be az Önkormányzathoz. (IV.). Az alperes a jogsértések miatt a MÁK-ot 1.000.000. forint, a III. pontban megállapított jogsértések miatt a felperest 4.000.000. forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. Indokolásában hivatkozott a GDPR, az információs önrendelkezési jogról és az információ szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.), a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (Szoctv.), a szociális és gyermekvédelmi ellátások országos nyilvántartásáról szóló 392/2013. (XI. 12.) Korm. rendelet, a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 10/2015. (II. 27.) önkormányzati rendelet, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény és a

társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény egyes rendelkezéseire.

- [5] A felperes által 2020. márciusában átvett adatok kezelésével összefüggésben a jogszerűség és az adattakarékosság elvének megsértését állapította meg, mivel egyéssz az adatkezelés megkezdését megelőzően a felperes nem döntött az adatkezelés körülményeiről, nem került megfelelően meghatározásra és azonosításra az adatkezelés célja, jogalapja, másrészt kizárólag olyan információkéréssel fordulhatott volna a MÁK-hoz, illetve a Kerületi Hivatalhoz, amelyben csak a megkeresés szerinti feltételeknek megfelelő érintettek számáról kér tájékoztatást. Hivatkozott GDPR (39) és (41) preambulumbekzdéseire.
- [6] Az ÖR. elfogadását követő, 2020. májusi adatkérés teljesítése kapcsán jogsértést nem tárt fel, azonban az ÖR. módosítását követően végzett adatkezelés jogszerűsége vonatkozásában a célhoz kötött adatkezelés elvének felperes általi megsértését állapította meg, mivel a Mód.ÖR. hatályba lépésével a felperes nem törölte a MÁK-tól és a Kerületi Hivaltaltól korábban átvett valamennyi személyes adatot annak ellenére, hogy a korábbi adatkezelés célja megszűnt.
- [7] A támogatásra való jogosultságról szóló értesítéssel összefüggésben a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjának megsértését azért állapította meg, mert a tájékoztatásnak olyan egyéb észszerű módjai lettek volna, amelyhez nem lett volna szükség személyes adatok kezelésére. A felperes sem a márciusában, sem a májusában átvett személyes adatok kezelésével kapcsolatos tájékoztatást az érintetteknek nem nyújtott, így megsértette a GDPR 14. cikk (3) bekezdését. A felperes a 14. cikk (5) bekezdés c) pontja alapján nem mentesülhetett a 14. cikk (1)-(2) bekezdésében foglaltak teljesítése alól, a 14. cikk (5) bekezdéséből következően pedig a tájékoztatási kötelezettség alóli mentesülés nem áll fenn, ha az adatok megszerzését jogszabály írja elő az adatkezelő számára. Az értesítő levélben a felperes nem nyújtott tájékoztatást az adatkezelés körülményeiről, mert abban csak egy olyan nyilatkozat volt, amivel az érintett a Program feltételeit, valamint a Programhoz kapcsolódóan az önkormányzat honlapján és az átvételi pontokon is elérhető adatkezelési tájékoztató megismeréséről és tudomásul vételéről nyilatkozott. Ugyanakkor, amennyiben az érintettek internet eléréssel nem rendelkeznek vagy meghatalmazott veszi át a helyszínen az utalványokat helyettük, akkor semmilyen módon nem tudnak tájékozódni a személyes adataik kezeléséről. Ezért a felperes megsértette a GDPR 12. cikk (1) bekezdését.
- [8] A tájékoztató tartalmával a felperes megsértette a GDPR 14. cikk (1) bekezdés c), d) és 2. cikk (2) bekezdés c) pontjaiban foglaltakat, mert a kezelt adatok között olyanokat is feltüntetett, amelyeket nem, vagy csak bizonyos érintettek vonatkozásában kezel, ugyanakkor a kezelt adatok köréről a tájékoztatás pontosságának kiemelt jelentősége van akkor, amikor a személyes adatok forrása nem az érintett.
- [9] A felperest az adatok törlésére a GDPR 58. cikk (2) bekezdése d) pontja alapján utasította. Az adatvédelmi bíróság meghatározása során a GDPR 83. cikk (2) bekezdés a), b) pontjait vette figyelembe súlyosító, míg a c) és k) pontjait enyhítő körülményként. Figyelemmel volt arra is, hogy a felperes korábban nem követett el az ügy szempontjából releváns jogsértést, az együttműködési kötelezettségének eleget tett, és a jogsértés nem érintette a személyes adatok különleges kategóriáit. Nem tartotta az ügyben relevánsnak a 83. cikk (2) bekezdés d), h), i), és j) pontjait.

A kereset, a védírat

- [10] A felperes a keresetében az alperes határozatának teljes, illetve részleges megsemmisítését kérte. Kifejtette, hogy az alperes többszörösen értékelte a bíróság kiszabásakor ugyanazt az adatkezelési körülményt, nem tárta fel megfelelően a tényállást. Az alperes megállapításai túlzóak és nem felelnek meg az Európai Adatvédelmi Testület állásfoglalásainak, valamint a

WP 29. számú munkacsoport által kialakított ágazati sztenderdeknek. Jogellenen kötelezte továbbá a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontjára hivatkozással az adatok törlésére is. A bírságkiszabás során többszörösen értékelt körülmények kapcsán a határozat 40-44. bekezdéseire utalt. Állította, hogy az alperes tévesen kétszeresen értékelte ugyanazt a körülményt, mivel a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti jogszerűség elvének megsértése magába foglalja a c) pont megsértését is.

- [11] Az alperes tévesen értelmezte a tényállást, így olyan kérdésben is állást foglalt és a bírságkiszabásakor olyan körülményt is értékelt, amelyre vonatkozóan hatáskörrel nem rendelkezik. Utalt arra, hogy a Szocvtv. 5.§ (1) bekezdései értelmében a szociális ellátásra való jogosultság a jogosultat érintő jog és kötelezettséget érintő megállapítására, valamint a hatósági ellenőrzésre az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, melynek 3.§-a szerint jogosult volt az érintettek érdekében hivatalból eljárni; az alperes tévesen értelmezi kérelemre induló eljárásról az ÖR. 2020. július 16-át követő eljárási szabályait, de később sem rendelkezik az ÖR. egzaktn az eljárás megindulásának módjáról.
- [12] A törvényességi felügyeleti eljárásra tévesen alapította az alperes a határozat 64. bekezdését, az ezt megelőző bekezdések szerint is jogszerűen végezte a felperes az adatigénylést, adatkezelést. Állította, hogy az eljárás az ÖR. valamennyi releváns időállapota szerint hivatalból indult, a határozat a tények félreértelmezéséből eredően téves következtetést tartalmaz, a határozat 65-78. pontjaiban meghatározott érvelések felülvizsgálatára az alperesnek nincs hatásköre, a célhoz kötött adatkezelés és az adattakarékosság elveit a felperes nem sértette. A tényállást feltáratlanul is tartotta, mert az alperes – a veszélyhelyzet idején az egyes adatvédelmi és adatigénylési rendelkezésektől való eltéréstől szóló 179 /2020. (V. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1.§ (3) bekezdésére figyelemmel – nem vizsgálta a GDPR 14. cikk (5) bekezdés b) pontjának második fordulatát, valamint azt sem vette figyelembe, hogy az érintetteket a felperes a helyben szokásos módon megfelelően tájékoztatta, ezért a GDPR 14. cikk (3) bekezdését nem sértette meg. A határozat 111. pont (1) bekezdésében foglaltak súlyosító körülményként való értékelését, a tényleges jogsérelem okozását sem támasztotta alá az alperes.
- [13] Állította, hogy eleget tett a tájékoztatás könnyen hozzáférhetővé tételére vonatkozó kötelezettségének azzal, hogy több módon is biztosította a hozzáférést az adatkezelési tájékoztatóhoz az általa leghatékonyabbnak ítélt módszerekkel. Nem köteles a tájékoztatási gyakorlata során minden érintett számára kialakítani olyan megismerési lehetőséget, amit az egy-egy érintett a számára legkényelmesebb módon megismerhet; a GDPR 12. cikk (1) bekezdését nem sértette meg. Biztosította a megfelelő tájékoztatást a kezelt adatok köréről, az adatkezelés céljáról, és meghatározta az érintetteknek, hogy mely érintetti jogok gyakorlására jogosultak az adatkezelés kapcsán, ezért a GDPR 14. cikk (1) bekezdés d) pontja és (2) bekezdés c) pontja sem sérült.
- [14] Arra is hivatkozott, hogy az alperesnek a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) pontjára hivatkozással nem lett volna joga a törlésről rendelkezni, ezzel összefüggésben előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését is kérte.
- [15] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, kétszeres értékelés nem történt; a jogszerűség elvének sérelmét az jelenti, hogy a felperes nem gondoskodott az adatkezelés jogszerűsége feltételeinek biztosításáról, nem határozta meg az adatkezelés célját, jogalapját és a körülményeit, míg a másik jogsértés az volt, hogy a célként megjelölt kötelezettségvállalási összeg meghatározásához nem lett volna szükség személyes adatokra.
- [16] A hatáskörére és a hivatalbóli eljárásra vonatkozó felperesi érvelést sem tartotta alaposnak, mert a Mód.ÖR. 5.§ (2) bekezdésére tekintettel az ügyfél az ügy ura, az ő kérelmére indul az

eljárás. Hivatkozott a határozat 60. bekezdésére és arra is, hogy nem az ÖR. jogszerűségét vizsgálta, hanem azt, hogy a felperes adatkezelése megfelelt-e a vonatkozó jogszabályoknak. A tényállást a szükséges mértékig feltárta, a felperes a GDPR 14. cikk szerinti tájékoztatást nem nyújtott, és a keresetében megjelölt online és offline tájékoztatók sem tartalmazzák a 14. cikk szerinti tájékoztatási elemeket, így pl. a kezelt adatokat, az adatkezelés célját, időtartamát.

- [17] Kifejtette, a Korm. rendelet 1.§-a szerint a Korm. rendelet nem vonatkozik a felperes adatkezelésére. Az alperes ugyanakkor az ÖR. és a GDPR 14. cikk viszonyát megvizsgálva állapította meg, hogy felperes a GDPR 14.cikk 5. bekezdés c) pontja alapján nem mentesülhetett a tájékoztatási kötelezettség alól. Az adatkezelési tájékoztató hozzáférhetőségével és tartalmával összefüggésben visszautalt a határozatának indoklására; az adatkezelési tájékoztatás nem volt megfelelő, mivel a postai tájékoztatóban nem szerepeltek szükséges adatok, az internetes tájékoztatóban pedig szerepeltek olyan adatok is, amelyeket a felperes nem kezelt, miközben a ténylegesen kezelt adatok abból kimaradtak.
- [18] Az adatkezelési nyilatkozat egyrészt nem került a más természetű nyilatkozattól elkülönítésre, másrészt pedig azt az érzetet kelthette a nyilatkozóban, hogy annak aláírása kötelező. A személyes adatok törlésére is jogszerűen utasította a felperest.

Az eljárás felfüggesztése és az Európai Unió Bírósága ítélete

- [19] A bíróság az eljárást a 105.K.701.355/2022/8. számú végzésével felfüggesztette és az Európai Unió Bíróságának (EUB) előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezte az alábbi kérdésekben: 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Parlament és a Tanács (EU) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2016. április 27. napján kelt 2016/679 rendeletének (a továbbiakban: GDPR) 58. cikk (2) bekezdését, különösen annak c), d) és g) pontjait, hogy a tagállami felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva, az erre vonatkozó GDPR 17. cikk (1) bekezdése szerinti kifejezett érintetti kérelem nélkül is utasíthatja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót a jogellenesen kezelt személyes adatok törlésére? 2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz szerint a felügyeleti hatóság érintetti kérelem nélkül is utasíthatja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót a jogellenesen kezelt személyes adatok törlésére, úgy ez független-e attól, hogy a személyes adatokat az érintettől gyűjtötték, avagy nem az érintettől szerezték meg?
- [20] Az EUB C-46/2023. számú ítéletével (a továbbiakban: EUB ítélet) akképpen határozott, hogy a GDPR 58. cikk (2) bekezdés d) és g) pontját a következőképpen kell értelmezni: A tagállami felügyeleti hatóság az e rendelkezésekben előírt korrekciós hatáskörének gyakorlása során jogosult arra, hogy az adatkezelőt, vagy az adatfeldolgozót a jogellenesen kezelt személyes adatok törlésére utasítsa, még olyan esetben is, ha az érintett nem terjesztett elő erre irányuló kérelmet az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti jogainak gyakorlása céljából. A GDPR 58. cikk (2) bekezdését a következőképpen kell értelmezni: A tagállami felügyeleti hatóság azon hatásköre, hogy elrendelheti a jogellenesen kezelt személyes adatok törlését, kiterjedhet mind az érintettől gyűjtött adatokra, mind pedig a más forrásból származó adatokra.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [21] A kereset alaptalan.

- [22] A bíróság az alperes határozatának jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2.§ (4) bekezdés és a 85.§ (1)-(2) bekezdései alapján, a határozat meghozatalakor fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta, figyelembe véve az EUB ítéletét. A tényállást a peres felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg. A bíróság az ítéletet a Kp. 77.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozta.
- [23] A bíróságnak arról kellett döntenie, hogy az alperes jogszerűen állapította-e meg a GDPR egyes alapelvi és a tájékoztatással összefüggő egyes adatkezelői kötelezettségek megsértését, ettől függően jogszerűen utasította-e törlésre a felperest, az adatvédelmi bíróság pedig megfelelő mérlegelés eredménye-e. A felperesnek nincs keresetösségi joga a MÁK-ra vonatkozó határozatrész vitatására, a bíróság ezért – tartalmában a kereseti érveknek megfelelően – a határozatnak kizárólag a felperesre vonatkozó részeit vizsgálta.
- [24] A bíróság mindenekelőtt visszautal arra, hogy az EUB ítélete értelmében a felügyeleti hatóság érintetti kérelem hiányában is jogosult a jogellenesen kezelt adatok törlésre utasítani az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, függetlenül attól, hogy az adatokat milyen forrásból gyűjtötték. Az EUB ítélete alapján a bíróság ezért megállapította, hogy a határozat IV. pontja önmagában amiatt nem jogszabálysértő, hogy az alperes érintetti kérelem hiányában utasította felperest a kezelt személyes adatok törlésére.
- [25] A felperes a bíróságkiszabást is érintő többszörös értékelésre hivatkozással alaptalanul állította, hogy a jogszerűség elvének megsértése magába foglalja az adattakarékosság elvének megsértését. Egyrészt azért, mert a határozat 111. bekezdésében foglalt súlyosító körülmények között az alperes az adatkezelés alapelveinek megsértését (GDPR 83. cikk (2) bekezdés a) pont) állapította meg, amit akár egyetlen alapelvi jogsértés is megalapoz. Az alperes ugyanakkor a jogszerűség és az adattakarékosság elveinek megsértését külön-külön is helyesen határozta meg; a határozat 40-44. bekezdései tartalmazzák az alapelvi jogsértésekre vonatkozó indokolást, amelyből megállapíthatóan a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjának megsértését az jelentette, hogy az adatkezelés jogszerűségének feltételeiről a felperes az adatkezelést megelőzően nem gondoskodott. Az alperes által felhívott GDPR (39) és (41) preambulumbekkezdés is utal arra, hogy jogszerű kizárólag abban az esetben lehet az adatkezelés, amennyiben már az adatkezelés megkezdése előtt meghatározásra kerülnek az adatkezelés egzakt céljai. A felperes érdemben nem cáfolta azt az alperesi megállapítást (e körben bizonyítékra sem hivatkozott), amely szerint az adatkezelési körülményekről az adatkezelést megelőzően nem döntött, ekképpen annak sem célja, sem a jogalapja nem került előzetesen rögzítésre. A GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti adattakarékosság elvének sérelmét ezzel szemben az alperes a már megvalósult adatkezelés miatt állapította meg alappal, hiszen az elkülönítendő támogatási összeg meghatározásához a felperes olyan személyes adatokat is kezelt, amelyek nem voltak szükségesek, ezzel pedig nem a jogszerűség, hanem az adattakarékosság elve sérült. Mindezek alapján a két alapelvi jogsértést az alperes két egymástól elkülöníthető alakzat (egyrészt mulasztás, másrészt cselekmény) miatt állapította meg, ezért a konkrét ügyben az alapelvi jogsérelem nem értelmezhető egyetlen, egymásba olvadó jogsértésként.
- [26] A felperes vitatta, hogy az alperes jogszerűen értelmezte kérelemre induló eljárásként a Mód. ÖR. szabályait. Nem vitatva annak szükségességét, hogy egy támogatási program bevezetésekor a jogosultak figyelemfelhívása, értesítése érdekében a támogatást biztosító szervnek intézkednie kell, ezt ugyanakkor nem érinti, hogy a Mód.ÖR. 5.§ (2) bekezdése szerint a jogosultak kérelem-nyomtatványon terjeszthetik elő a részvételi szándékukat. Ez pedig azt jelenti, hogy a támogatási eljárás kérelemre indul. Ezt a Mód.ÖR. 5.§ (3) bekezdése

is alátámasztja: „abban az esetben, ha a jogosultaknak nem került megküldésre – vagy egyéb okból nem áll rendelkezésükre – a (2) bekezdése szerinti értesítés részét képező kérelem nyomtatvány, a kérelem a Polgármesteri Hivatal Szociális Osztályán terjeszthető elő, ahol – a kérelem helyben történő egyedi elbírálását követően az utalványok átadásra kerülnek”.

- [27] Az alperes – a határozat 60. pontjával összhangban – az ÖR-t az adatvédelmi jogszabályoknak megfelelés szempontjából vizsgálta, amely az alperes, mint nemzeti felügyeleti hatóság alapfeladatai közé tartozik, így az erre irányuló eljárási jogosultsága, feladat- és hatásköre kétséget kizáróan fennáll, az ÖR. alaptörvény rendelkezéseibe ütközésének vizsgálatára a megelőző eljárás nem terjedt ki, és az alperes az NAIH/2020/6468/3. számú 2020. szeptember 2-án kelt végzésben is rögzítette, hogy a GDPR-nak való megfelelés vizsgálata céljából indítja a hatósági ellenőrzést. Az adatvédelmi hatósági eljárás indításáról rendelkező NAIH/2020/7263/3. sorszámú végzés pedig – visszautalva a hatósági ellenőrzés megindításának céljára – rögzíti, hogy a hatósági ellenőrzés során feltárt információk alapján a jogsértés valószínűsíthető. A hatósági eljárásban ennek megfelelően biztosított az alperes ügyféli jogállást a felperes számára, és vizsgálta az adatkezelésének jogszerűségét. Mindezekre tekintettel a határozat 65-78. pontjaival szembeni kereseti érvelés alaptalan, az alperes a hatáskörében eljárva jogszerűen vizsgálta az ÖR.-ben és a Mód.ÖR.-ben lefektetett Program keretében folytatott felperesi adatkezelést.
- [28] Az alperes továbbá a határozat III.c. pontja szerinti célhoz kötöttség elvének megsértését amiatt is megállapította, mert a felperes az adatkezelési cél megszűnése után is kezelte az átvett személyes adatokat. A felperes ugyanakkor ezt a megállapítást érdemben nem cáfolta, ahogyan a határozat III.d. pont szerinti adattakarékosság elvének megsértését sem. Utóbbi az alperes azért állapította meg, mivel a felperes olyan célból kezelte személyes adatokat, amelynek az eléréhez erre nem lett volna szükség.
- [29] A felperes az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének megsértését is állította a határozat 80-86. bekezdéseivel összefüggésben. A GDPR 14. cikke tételes felsorolást tartalmaz arról, hogy amennyiben a személyes adatokat az érintettől szerezték meg, az adatkezelőnek milyen információkat kell az érintett rendelkezésére bocsátani. A 14. cikk (3) bekezdése – visszautalva az (1)-(2) bekezdés tételes felsorolásaira – azt rögzíti, hogy mindez mely módon történhet. Az alperes által a határozatban is hivatkozott tájékoztató azonban nem tartalmazza a határozatban megjelölt információkat, így különösen a kezelt adatok köre, az adatkezelés célja és annak időtartama nem került feltüntetésre.
- [30] A Korm. rendelet 1.§ (3) bekezdésére a felperes alaptalanul hivatkozott, mert – ahogyan arra az alperes rámutatott – a Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdése meghatározza a jogszabály tárgyi hatályát, következésképp e jogszabály egésze is csak a Korm. rendeletben megjelölt célból kezelt adatokra értelmezhető. Márpedig a felperes az adatokat nem a Korm. rendelet szerinti célból kezelte. Ettől függetlenül, a 2020. május 5. és június 17. között hatályos Korm. rendelet alkalmazhatósága a 2020. augusztusi adatkezelésre semmilyen összefüggésben nem merülehet fel.
- [31] A tájékoztatási kötelezettség alóli mentesülésre vonatkozó felperesi érvelés sem alapos. A támogatás céljával összefüggésben szükséges adatkezelés (összhangban az alperes adattakarékosság elvének megsértésével kapcsolatos megállapításával) alapján a GDPR 14. cikk (5) bekezdés c) pontja szerinti kivételszabály a felperes esetében nem alkalmazható, ezért a felperes tájékoztatási kötelezettsége fennáll. Az alperes nem követett el jogszabálysértést azzal sem, hogy a határozat 111. pont 1. alpontjában rögzítettek figyelembe vette. Az érintetti jogsérelmet a GDPR maga sorolja a súlyosabban minősülő jogszabálysértések

kategóriájába. A felperes érdemben nem vitatta, hogy az adatkezelési tájékoztatóban szükséges és releváns adatok teljes köre nem (csak részben) szerepel, feltüntetett ugyanakkor kezelt adatként olyanokat is, amelyeket egyáltalán nem, vagy csak meghatározott érintettek tekintetében kezel. Az alperes határozati megállapításának alapja kifejezetten a GDPR 14. cikk (1) bekezdés c) és d) pontjai szerinti adatkezelési cél, jogalap, valamint a személyes adatok kategóriájának, továbbá a (2) bekezdés c) pontja szerinti érintetti jogról való tájékoztatás hiányának elmaradása volt, amelyek mellett a 29. számú munkacsoport állásfoglalásaira, valamint az Európai Adatvédelmi Testület gyakorlatára való felperesi hivatkozás súlytalan. Az alperes azt is jogszerűen állapította meg a GDPR 12. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggően, hogy egyrészt a nyilatkozat aláírásra kötelező, másrészt az adatkezelési nyilatkozat nem került elkülönítésre az egyéb nyilatkozatoktól.

- [32] A fentiek alapján az alperes határozata a keresettel érvényesített körben nem jogszabálysértő, ezért a bíróság a keresetet a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [33] A bíróság az alperes perköltségéről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 8§ (1) bekezdése alapján rendelkezett, annak összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) 2.§ (2) bekezdése alapján mérsékelve állapította meg, tekintettel az ügy összetettségére, annak tárgyaláson kívüli elbírására, valamint arra, hogy az igényelt perköltség a pernyertességéhez vezető alperesi beadványok terjedelme alapján is eltúlzott volt.
- [34] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57.§ (1) bekezdés o) pontja értelmében illetékmentes.
- [35] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2024. október 3.

dr. Huber Gábor s. k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Péter s. k.
előadó bíró

dr. Litauszki Tibor s. k.
bíró